

ת"פ 14240/03/17 - מדינת ישראל נגד וורקו אסרס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14240-03-17 מדינת ישראל נ' אסרס

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון

המאשימה

נגד

וורקו אסרס
ע"י ב"כ עו"ד עמנואל הדנה

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת ניסיון תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), בשילוב סעיף 25 לחוק העונשין.

בכתב האישום נטען כי ביום 10.6.15 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לכניסת ביתו של מר מסלה וורקיה (להלן- **המתלונן**), והבחין כי בנו של המתלונן וילדים קטינים נוספים משחקים במקום. בשלב מסוים, רדף הנאשם אחרי הקטינים ונכנס לקומה השנייה. בשלב זה, הבחין מר דוד אלקיים (להלן- **מר אלקיים**) בנעשה וצעק לנאשם לעצור. הנאשם מסר למר אלקיים כי הקטינים הם חברים שלו. נוכח דבריו אלה והתנהגותו המוזרה, ניגש מר אלקיים לנאשם ועיכב אותו, תוך שהזעיק משטרה למקום. למקום האמור הגיעו המתלונן ואשתו, הוריו של אחד הקטינים ופנו לנאשם. בתגובה, הנאשם נטל בקבוק וודקה שהיה בסמוך, הרימו באוויר והחל להתקרב אל עבר אשתו של המתלונן, שלקחה מידו של הנאשם את הבקבוק וזרקה אותו.

ביום 10.06.19 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הנאשם, בגדרה מצאתי לזכותו מביצוע עבירת איומים, ולהרשיעו אך בעבירת ניסיון תקיפה סתם. יצוין, כפי שצוין בהכרעת הדין, כי קביעותי היו על סמך פרשת התביעה בלבד ולאחר שהנאשם לא טרח להתייצב לדיון ההוכחות חרף אזהרתו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ביום 02.07.19 טענה המאשימה את טיעוניה לענין העונש. בתוך כך, עמדה על הערכים המוגנים בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם, וכן על נסיבות ביצוע העבירה. לדבריה, מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דנא נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לעברו הפלילי וכן להיעדר נטילת אחריות

מצד הנאשם, עתרה למקמו במרכז מתחם העונש ההולם, ולהשית עליו מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

נוכח טיעוניה אלה, ולאור הערות בית המשפט, ביקש ב"כ הנאשם לשלוח את הנאשם אל הממונה על עבודות שירות לבחינת כשירותו לביצוע עבודות כאמור.

הנאשם לא התייצב לדיונים שנקבעו ליום 18.09.19 ו- 12.11.19. בדיון מיום 08.01.19 מסר ב"כ הנאשם כי הנאשם לא התייצב אצל הממונה על עבודות שירות (בפרוט' הדיון נכתב כי הנאשם לא התייצב אצל שירות המבחן, אולם מדובר בפליטת קולמוס שכן הנאשם כלל לא הופנה אל שירות המבחן).

בהמשך, טען ב"כ הנאשם את טיעונו לענין העונש. בתוך כך, עמד על כך שנסיונות ביצוע העבירה אינן מן החמורות, בשום לב כי הוא הורשע בביצוע עבירת ניסיון, וכן לאור העובדה כי למתלונן לא נגרם כל נזק. נתונים אלה מלמדים כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין אי הרשעה לבין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, והעובדה כי הוא נעדר כל תמיכה משפחתית וכלכלית, ומשכך עתר למקמו בתחתית מתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

דין

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי המוגן בעבירת תקיפה סתם הוא שמירה על בטחון ושלמות הגוף של אדם. לא אחת נפסק כי על בתי המשפט למגר את התופעה המכוערת של פתרון סכסוכים בדרכים אלימות.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מצביעה על כך שהפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך;

אכן, יש לתת משקל ממשי לעובדה כי הנאשם הורשע אך בניסיון לביצוע תקיפה סתם, ומשכך לא נגרם נזק משמעותי למתלונן. עם זאת, נסיבות ביצוע העבירה מדברות בעד עצמן, ומדגישות את הפחד שאחז במתלונן, כמו גם ברעייתו, כאשר הבחינו בנאשם רודף אחר בנם הקטין ואף נכנס אחריו לחדר המדרגות בבניין מגוריהם. התנהלות זו של הנאשם, אשר טען בפני מר אלקיים כי הקטין הוא חברו, יש בה כדי ללמד על חשש ממשי שלהם מפני פגיעה בבנם הקטין. לענין זה אין לי אלא להפנות לאשר נקבע על ידי בהכרעת הדין:

מן המקובץ עולה באופן ברור שאינו מטיל צל של ספק כי עם הגעת הנאשם אל בניין המגורים החל דין ודברים בינו לבין יתר העדים, שתהו באשר לרדיפתו של הנאשם אחר בנו הקטין של המתלונן. בשלב מסוים התלהטו הרוחות, ובעוד המתלונן ואשתו ניסו להגן על בנם, ניסה הנאשם לתקוף את המתלונן באמצעות הבקבוק שאחז בידו. מר אלקיים שנכח אף הוא באירוע תפס את הנאשם ואחז בו, ובכך מנע ממנו מלפגוע במתלונן עד אשר הגיעו כוחות המשטרה למקום. מן העדויות שנשמעו בפניי התרשמתי כי הרמת הבקבוק על ידי הנאשם לא נועדה אך לשם הפחדת המתלונן, כי אם לשם תקיפתו, והדבר עלה בכלל העדויות כאמור (ראו הכרעת הדין מתוך הפרוט', בעמ' 27)

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות בהן הורשע הנאשם משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים החל

מענישה צופה פני עתיד ועד עונשי מאסר בפועל. כבר נפסק לא אחת כי כל מעשה אלימות שונה בנסיבותיו ובחומרתו, באופן המשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. עוד יוזכר כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דן הינה אך אחד הגורמים בקביעת מתחם העונש ההולם (ראו, בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 3415/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.05.18); רע"פ 2324/18 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.06.18); ת"פ 30281-05-16 **מדינת ישראל נ' יונתן אגבר** (פורסם בנבו, 19.12.17); ת"פ 2595-08-14 **מדינת ישראל נ' אדנט** (פורסם בנבו, 29.11.17); ת"פ (י-ם) 40704-12-10 **מדינת ישראל נ' ספרנסקי** (פורסם בנבו, 10.09.13); ת"פ (כ"ס) 22012-12-12 **מדינת ישראל נ' משה שדה** (פורסם בנבו, 18.07.16)).

בנסיבות האמורות, בשים לב כי עסקינן אך בניסיון לביצוע עבירה מושלמת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

עיון ברישומי הפלילי של הנאשם מלמד כי באמתחתו מספר הרשעות קודמות, שעיקרן בתחום הרכוש ואשר בגין אף ריצה עונשי מאסר בפועל. אני סבורה כי בשים לב לעברו הפלילי יש ליתן משקל מסוים לשיקולי הרתעת היחיד באופן שיגרום לנאשם לחדול מפעילות עבריינית. משקל כאמור יהיה משקל מוגבל ביותר, שכן מאז ביצוע העבירות (שנת 2015) ועד היום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, באופן המצביע על התמתנות מסוימת בהתנהלות הכללית.

אינני מקבלת את טענת ההגנה לפיה יש להעניק משקל של ממש לחלוף הזמן מיום האירוע. כאמור לעיל, העובדה כי בפרק הזמן האמור לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים תזקף לזכותו, ואולם העובדה כי הנאשם בהתנהלותו לא התייצב לדיונים רבים בעניינו, באופן שהוביל להימשכותו הארוכה של ההליך, אין בה כדי להוות משום פרס. הנאשם בחר שלא להתייצב למספר רב של דיונים, וביניהם אף לדיון ההוכחות, ונדמה לי כי בעניין זה אין לו להלין אלא על עצמו.

הנאשם בחר לכפור במיוחס לו בכתב האישום ולשמוע ראיות בתיק. זוהי כאמור זכותו היסודית, וברור כי אין הדבר יכול להיזקף לחובתו. עם זאת, אין הוא זכאי להקלה בעונש לה זוכה המודה והנוטל אחריות למעשיו. בנסיבות המקרה דן נדמה כי הנאשם לא רק שלא חסך מזמנו של בית המשפט, אלא הביא בהיעדריותו הרבות מן הדיונים להימשכות ההליכים.

באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לעובדה כי הנאשם הורשע אך בביצוע עבירת ניסיון תקיפה סתם, סברתי, כדעת המאשימה, כי יש להשית עליו מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. עם זאת, בשים לב לכך שהנאשם כלל לא התייצב לבחינת כשירותו לביצוע עבודות כאמור, וממילא ההגנה לא התעקשה על שליחתו הנוספת אל הממונה במועד הטעונים לעונש, הרי שאין מנוס מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריא, אשר יש בו כדי להציב גבול מוחשי לנאשם.

אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלושה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יעצר היום. ככל שיבקש דחייה, יפקיד סך של 1,000 ₪ להבטחת התייצבותו שאז יידחה מועד הריצוי ליום 19.4.20.
2. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שלא יבצע עבירות אלימות, לרבות איומים. התנאי יחל עם שחרורו של הנאשם מן הכלא.
3. בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ולעובדה כי הוא נעדר כל תמיכה משפחתית, מצאתי עמוד 3

להימנע מהשתת פיצוי או קנס.

ככל שקיים פיקדון בתיק - יושב לנאשם.

מזכירות תעביר העתק גזר הדין לשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.